

Regeling van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
van , tot wijziging van de Regeling Pensioenwet en Wet verplichte beroepspensioenregeling
in verband met de invulling van het begrip consistentie

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,

Gelet op artikel 95, tweede lid, van de Pensioenwet en artikel 103, tweede lid, van de Wet
verplichte beroepspensioenregeling;

Besluit:

Artikel I

De Regeling Pensioenwet en Wet verplichte beroepspensioenregeling wordt als volgt
gewijzigd:

Artikel 5 komt te luiden:

Artikel 5. Consistentie

1. Voor de toepassing van artikel 95, eerste lid, van de Pensioenwet en artikel 103, eerste lid, van de Wet verplichte beroepspensioenregeling wordt verstaan onder:
 - a. gewekte verwachtingen: de toeslagambitie, bedoeld in de in bijlage 1a opgenomen toeslagenmatrix;
 - b. financiering:
 - 1°. bij fondsen: hetgeen op grond van artikel 24, onderdeel f, g en h, van het Besluit financieel toetsingskader pensioenfondsen is opgenomen in de actuariële en bedrijfstechnische nota, bedoeld in artikel 145 van de Pensioenwet of artikel 140 van de Wet verplichte beroepspensioenregeling;
 - 2°. bij een door een verzekeraar uitgevoerde pensioenregeling: hetgeen in de uitvoeringsovereenkomst over de financiering is geregeld;
 - c. het realiseren van voorwaardelijke toeslagen: de toeslagverlening over de afgelopen drie jaar.
2. Consistentie als bedoeld in artikel 95, eerste lid, van de Pensioenwet en artikel 103, eerste lid, van de Wet verplichte beroepspensioenregeling, bestaat voor een fonds indien:
 - a. op basis van een continuïteitsanalyse uitgaande van het vereist eigen vermogen over een periode van 15 jaar een toeslagverlening wordt verwacht, die in voldoende mate aansluit bij de toeslagambitie; en
 - b. op basis van een continuïteitsanalyse uitgaande van het minimaal vereist eigen vermogen wordt verwacht dat het in de financiering besloten herstellvermogen van het fonds voldoende is om de dekkingsgraad binnen een periode van 15 jaar van het minimaal vereist eigen vermogen op het vereist eigen vermogen te brengen.

3. Indien uitgaande van het vereist eigen vermogen van het fonds niet aan de in het tweede lid, onderdeel a, bedoelde voorwaarde wordt voldaan, bestaat consistentie als bedoeld in artikel 95, eerste lid, van de Pensioenwet of artikel 103, eerste lid, van de Wet verplichte beroepspensioenregeling, indien:

a. op basis van een continuïteitsanalyse uitgaande van een hogere dekkingsgraad dan het vereist eigen vermogen, over een periode van 15 jaar een toeslagverlening wordt verwacht die in voldoende mate aansluit bij de toeslagambitie; en

b. op basis van een continuïteitsanalyse uitgaande van het minimaal vereist eigen vermogen wordt verwacht dat het in de financiering besloten herstelvermogen van het fonds voldoende is om de dekkingsgraad binnen een periode van 15 jaar van het minimaal vereist eigen vermogen op de, in onderdeel a genoemde, hogere dekkingsgraad te brengen.

4. De toezichthouder kan op verzoek van een fonds toestaan dat onderdeel b van het tweede of derde lid niet wordt toegepast, dan wel dat voor de continuïteitsanalyse, bedoeld in die onderdelen, mag worden uitgegaan van een hogere dekkingsgraad dan het minimaal vereist eigen vermogen.

5. Consistentie als bedoeld in artikel 95, eerste lid, van de Pensioenwet en artikel 103, eerste lid, van de Wet verplichte beroepspensioenregeling, bestaat voor een door een verzekeraar uitgevoerde pensioenregeling indien op basis van een berekening met het rekeninstrument voor verzekeraars, bedoeld in artikel 4a, eerste lid, over een periode van 15 jaar een toeslagverlening wordt verwacht die in voldoende mate aansluit bij de toeslagambitie.

Artikel II

Deze regeling treedt in werking op PM

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

Den Haag,
de Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

J.P.H. Donner

Toelichting

1. Inleiding

In artikel 95, eerste lid, van de Pensioenwet en artikel 103, eerste lid, van de Wet verplichte beroepspensioenregeling is neergelegd dat er bij voorwaardelijke toeslagverlening een consistent geheel moet zijn tussen de gewekte verwachtingen, de financiering en het realiseren van voorwaardelijke toeslagen. Hoewel het algemene uitgangspunt van deze consistentie-eis helder is – de bij de deelnemers in een pensioenregeling gewekte verwachtingen over de voorwaardelijke indexatie van hun pensioenaanspraken en/of –rechten dienen in voldoende mate waargemaakt te kunnen worden – is tot nu toe onvoldoende duidelijk op welke wijze de consistentie-eis bij voorwaardelijke toeslagverlening concreet invulling moet krijgen. Het is van belang dat hieromtrent alsnog duidelijkheid wordt geboden, omdat de consistentie-eis op het vlak van toeslagverlening een belangrijk onderdeel van de Pensioenwet vormt. Zowel pensioenuitvoerders als de toezichthouder moeten in staat zijn om te beoordelen onder welke condities aan de consistentie-eis wordt voldaan. Dat is ook van belang, omdat het voldoen aan deze eis in geval van pensioenfondsen één van de voorwaarden voor korting op de kostendeekkende premie - waaronder de aftrek van solvabiliteitsvrijval - is.

Om bovengenoemde redenen is tijdens de parlementaire behandeling van het wetsvoorstel Enige wijzigingen in de Pensioenwet, de Wet verplichte beroepspensioenregeling en enige andere wetten (hierna de Veegwet Pensioenen) een amendement aangenomen op grond waarvan door middel van een ministeriële regeling invulling gegeven moet worden aan de consistentie-eis, zoals neergelegd in artikel 95 Pensioenwet en artikel 103 Wet verplichte beroepspensioenregeling, die vóórafgaande aan de inwerkingtreding eerst aan het parlement moet worden voorgehangen (Kamerstukken II 2007/08, 31 226, nr. 17). Met de onderhavige regeling, die in nauwe afstemming met het pensioenveld en de toezichthouder tot stand is gekomen, is aan dit amendement uitwerking gegeven. Conform de reeds bestaande regelgeving rond het herstel van de financiële positie van pensioenfondsen met betrekking tot de nominale pensioenverplichtingen, wordt in deze regeling bij de invulling van de consistentie-eis bij voorwaardelijke toeslagverlening in geval van pensioenfondsen uitgegaan van een lange termijn perspectief, dat recht doet aan de lange tijdshorizon die bij de opbouw van pensioenen geldt.

2. Definiëring van het in artikel 95, eerste lid, van de Pensioenwet en in artikel 103, eerste lid, van de Wet verplichte beroepspensioenregeling gehanteerde begrippenkader

In deze regeling worden ten eerste de in artikel 95, eerste lid, van de Pensioenwet en artikel 103, eerste lid, van de Wet verplichte beroepspensioenregeling gehanteerde begrippen “de gewekte verwachtingen”, “de financiering” en “het realiseren van voorwaardelijke toeslagen” gedefinieerd, omdat tot nu toe onvoldoende duidelijk is welke betekenis deze begrippen precies hebben.

Zoals eerder al is aangegeven in de nota naar aanleiding van het nader verslag bij de Veegwet Pensioenen (Kamerstukken II 2007/08, 31 226, nr. 14) wordt ten aanzien van het begrip “de gewekte verwachtingen” verduidelijkt dat dit begrip dezelfde betekenis heeft als het begrip “toeslagambitie”, dat in de toelagenmatrix wordt gehanteerd. Uit de toelagenmatrix volgt dat de “toeslagambitie” op een voorgeschreven wijze naar de deelnemers in een pensioenregeling moet worden gecommuniceerd. Overigens speelt de consistentietoets, zoals in deze regeling is uitgewerkt, alleen een rol in geval van een voorwaardelijke toeslagverlening die is gekoppeld aan een ex ante bepaalde maatstaf (bijvoorbeeld prijsontwikkeling, loonontwikkeling of een vast indexatiepercentage). In geval van een voorwaardelijke toeslagverlening, zonder koppeling aan een ex ante bepaalde maatstaf, zal als gevolg van het ontbreken van deze maatstaf per definitie geen sprake kunnen zijn van inconsistentie tussen de aan de deelnemers gecommuniceerde “toeslagambitie” enerzijds en de verwachte toeslagverlening anderzijds.

Het tweede begrip uit artikel 95, eerste lid, Pensioenwet en artikel 103, eerste lid, van de Wet verplichte beroepspensioenregeling is “de financiering”. Hiermee wordt in geval van pensioenfondsen bedoeld de financiële opzet, de financiële sturingsmiddelen en de systematiek van vaststelling van de parameters, zoals deze op grond van artikel 24 van Besluit financieel toetsingskader pensioenfondsen opgenomen dienen te zijn in de actuariële en bedrijfstechnische nota (abtn) van een pensioenfonds. Conform artikel 25 van het Besluit financieel toetsingskader pensioenfondsen dient de financiële opzet naast een beschrijving van de technische voorzieningen, het minimaal vereist eigen vermogen, het vereist eigen vermogen, het premiebeleid en het beleggingsbeleid ook een beschrijving van de financiering van de voorwaardelijke toeslagverlening te bevatten. Voor verzekeraars wordt het begrip “de financiering” in deze regeling nader gedefinieerd als de in de uitvoeringsovereenkomst neergelegde financieringsafspraken ten aanzien van de verzekerde regeling.

Het derde begrip uit artikel 95, eerste lid, van de Pensioenwet en artikel 103, eerste lid, van de Wet verplichte beroepspensioenregeling is “het realiseren van voorwaardelijke toelagen”. Aan dit begrip wordt nader invulling gegeven in artikel 4, eerste lid, onder d, van het Besluit uitvoering Pensioenwet en Wet verplichte beroepspensioenregeling, op grond waarvan informatie aan de deelnemers in een pensioenregeling moet worden verstrekt over de feitelijk verstrekte toeslagverlening over de afgelopen drie jaar, waarbij moet worden aangegeven of deze toeslagverlening in overeenstemming is geweest met het gepresenteerde toelagenbeleid. Indien de toeslagambitie over de desbetreffende driejaarsperiode niet volledig gerealiseerd werd, kan dit voor de toezichthouder aanleiding zijn om in het kader van de ten minste één keer per drie jaar uitgevoerde continuïteitsanalyse naar de oorzaken van deze afwijking te kijken. Indien niet aan de uitgangspunten van de eerder uitgevoerde consistentietoets als bedoeld in dit besluit getwijfeld hoeft te worden, of op basis van een nieuw uitgevoerde consistentietoets wordt aangetoond dat sprake is van consistentie als bedoeld in dit besluit, moet worden geconcludeerd dat de oorzaken van de afwijking tussen de feitelijke verleende toeslagverlening en de toeslagambitie buiten de invloedssfeer van het pensioenfonds hebben gelegen en dat zij bijvoorbeeld zijn veroorzaakt door ongunstige financieel-economische omstandigheden. In dat geval is er voor de toezichthouder in beginsel geen aanleiding om op

grond van artikel 95 Pensioenwet of artikel 103 Wet verplichte beroepspensioenregeling te concluderen dat aanpassing van de toeslagambitie en/of de financiering nodig is.

3. Hoofdregel voor toepassing van de consistentietoets

Naast de definiëring van de begrippen uit artikel 95, eerste lid, van de Pensioenwet en artikel 103, eerste lid, van de Wet verplichte beroepspensioenregeling, wordt met deze regeling vastgesteld wanneer de consistentietoets moet worden uitgevoerd, respectievelijk onder welke voorwaarden kan worden geconcludeerd dat er een “consistent geheel” bij voorwaardelijke toeslagverlening bestaat.

De toets op consistentie in geval van pensioenfondsen geschiedt minimaal eens per drie jaar in samenhang met de – op grond van artikel 22 van het Besluit financieel toetsingskader – minimaal eens per drie jaar uitgevoerde continuïteitsanalyse, op basis van hetgeen in de abtn is vastgelegd met betrekking tot de financiële opzet, de financiële sturingsmiddelen en de parameters. Het oordeel van de toezichthouder over het resultaat van de consistentietoets wordt betrokken in de beoordeling van de abtn.

Indien de toezichthouder op basis van een consistentietoets bij pensioenfondsen vaststelt dat voldaan is aan artikel 95 Pensioenwet of artikel 103 Wet verplichte beroepspensioenregeling zijn kortingen op de (al dan niet gedempte) kostendekkende premie, die voortvloeien uit de toepassing van het in de abtn vastgelegde premiebeleid, geen aanleiding voor een nieuwe consistentietoets. Wel kan de toezichthouder vragen aan te geven dat dergelijke premiekortingen worden verleend conform het in de abtn vastgelegde premiebeleid.

Tenzij de hieronder in paragraaf 4 beschreven omstandigheden van toepassing zijn, houdt de toets op consistentie bij pensioenfondsen in dat de toezichthouder beoordeelt of voldaan is aan de volgende twee, in artikel 5, tweede lid, van de regeling opgenomen, voorwaarden:

- a. op basis van een continuïteitsanalyse uitgaande van het vereist eigen vermogen als bedoeld in artikel 132 Pensioenwet of artikel 127 Wet verplichte beroepspensioenregeling, wordt over een periode van 15 jaar een toeslagverlening verwacht die in voldoende mate aansluit op de door sociale partners en/of het bestuur van het betrokken pensioenfonds afgesproken toeslagambitie;
- b. het herstelvermogen van een pensioenfonds op basis van het beleid dat is opgenomen in de abtn en dat wordt beoordeeld op basis van een continuïteitsanalyse uitgaande van het minimaal vereist eigen vermogen als bedoeld in artikel 131 Pensioenwet of artikel 126 Wet verplichte beroepspensioenregeling is voldoende om de dekkingsgraad binnen een periode van 15 jaar van het zojuist genoemde minimaal vereist eigen vermogen op het vereist eigen vermogen als bedoeld in artikel 132 Pensioenwet of artikel 127 Wet verplichte beroepspensioenregeling te brengen.

Aangezien in geval van verzekerde regelingen de toeslagverlening niet afhankelijk is van een dekkingsgraad, maar wordt bepaald door de contractuele afspraken tussen de werkgever en de

verzekeraar, kan de consistentietoets in dit geval worden gebaseerd op dezelfde startwaarden die in het rekeninstrument voor verzekeraars worden gehanteerd ten behoeve van de berekening in het kader van het toeslagenlabel. Ten behoeve van de consistentietoets hoeft dus geen afzonderlijke berekening op basis van het rekeninstrument voor verzekeraars te worden gemaakt. De berekening ten behoeve van het toeslagenlabel en de consistentietoets dient ten minste eens in de drie jaar uitgevoerd te worden. In het kader van de consistentietoets kan de toezichthouder op grond van artikel 5, vijfde lid, van deze regeling beoordelen of de verwachte toeslagverlening (als percentage van de toeslagambitie) op basis van het rekeninstrument voor verzekeraars over een periode van 15 jaar in voldoende mate aansluit op de toeslagambitie.

Bij de toets op consistentie zal door de toezichthouder een “principle-based” invulling aan het hierboven genoemde begrip “in voldoende mate” gegeven worden. Dat is noodzakelijk, omdat de verwachte toeslagverlening door vele specifieke kenmerken wordt beïnvloed. Het in algemene zin opnemen van een percentage in de regelgeving ter invulling van het begrip “in voldoende mate”, met als gevolg dat eenzelfde percentage op alle pensioenuitvoerders van toepassing zou zijn, is dan ook niet mogelijk.

In het kader van de beoordeling van het bovengenoemde tweede onderdeel van de consistentietoets voor pensioenfondsen, dus onderdeel b, zal de toezichthouder de ontwikkeling van de gemiddelde (of verwachte) dekkingsgraad beoordelen. Als daar aanleiding toe is, kan de toezichthouder op basis van de “principle-based” benadering van het toezicht eventueel ook meer informatie uit de (stochastische) continuïteitsanalyse betrekken bij deze beoordeling.

Onder de toeslagverlening die wordt verwacht op basis van een continuïteitsanalyse als bedoeld in deze regeling, wordt verstaan de gemiddelde toeslagverlening over een simulatieperiode van 15 jaar, waarbij voor elk jaar de uitkomsten van alle gesimuleerde scenario's in de berekening worden betrokken.

4. Specifieke invulling van de consistentietoets voor pensioenfondsen

Zoals hierboven is aangegeven, wordt in geval van pensioenfondsen voor de consistentietoets in beginsel uitgegaan van een continuïteitsanalyse vanuit het vereist eigen vermogen. Er kunnen echter omstandigheden zijn, bijvoorbeeld in geval van pensioenfondsen met een risicomijdend beleggingsbeleid en dus een relatief laag vereist eigen vermogen, waardoor de verwachte toeslagverlening op grond van een continuïteitsanalyse vanuit het vereist eigen vermogen te laag uitkomt om aan de consistentie-eis te kunnen voldoen. In dat geval bestaan er drie alternatieven, die overigens naast elkaar kunnen worden toegepast. In de eerste plaats kan worden besloten de toeslagambitie zodanig aan te passen dat wel aan de consistentie-eis kan worden voldaan. In de tweede plaats kan de financiering worden aangepast. In de derde plaats kan worden besloten de consistentietoets uit te voeren conform artikel 5, derde lid, van deze regeling. De consistentietoets wordt dan uitgevoerd op basis van een continuïteitsanalyse vanuit een zodanig hogere dekkingsgraad dan het vereist eigen vermogen dat de verwachte

toeslagverlening over een periode van 15 jaar wél in voldoende mate aansluit op de toeslagambitie. Pensioenfondsen die voor dit alternatief kiezen, moeten op basis van een continuïteitsanalyse aantonen dat het in de abtn besloten herstelvermogen voldoende is om uitgaande van het minimaal vereist eigen vermogen de in de vorige volzin bedoelde hogere dekkingsgraad binnen een periode van 15 jaar te bereiken.

Indien de toezichthouder oordeelt dat, bijvoorbeeld door een zeer hoge feitelijke dekkingsgraad en/of een sterke beperking of afdekking van de beleggingsrisico's, de kans op een daling van de dekkingsgraad van een pensioenfonds tot een niveau dat aanzienlijk lager ligt dan de in het tweede of derde lid, onderdeel a, bedoelde dekkingsgraad, zeer beperkt is, kan de toezichthouder toestaan dat onderdeel b van het tweede of derde lid niet toegepast wordt, of dat de toets of aan onderdeel b van het tweede of derde lid wordt voldaan, wordt uitgevoerd uitgaande van een dekkingsgraad die hoger is dan het minimaal vereist eigen vermogen. De gedachte hierachter is in de eerste plaats, dat het risico dat de toeslagambitie in onvoldoende mate gerealiseerd wordt, door de bovengenoemde risicobeperkende omstandigheden sterk gemitigeerd wordt. In de tweede plaats, leidt de desbetreffende risicobeperking ertoe dat de kans zeer gering zal zijn, dat de in onderdeel b van het tweede of derde lid bedoelde herstelpotentie ooit benodigd zal zijn. Als zich dan toch de zeer onwaarschijnlijke situatie zou voordoen dat het eigen vermogen tot het minimaal vereiste niveau zou zijn gedaald, zullen de genoemde risicobeperkende factoren de kans op een snel herstel wellicht juist sterk verkleinen. Als in deze bijna hypothetische omstandigheden onderdeel b van het tweede of derde lid nochtans - zonder enige aanpassing - zou moeten worden toegepast, zou de kans dat de toeslagambitie in voldoende mate wordt gerealiseerd juist beperkt worden.

De opzet van de consistentietoets kan dus als volgt worden samengevat:

- Artikel 5, tweede lid, bevat de hoofdregel; op basis van een continuïteitsanalyse uitgaande van het vereist eigen vermogen wordt vastgesteld of er sprake is van consistentie.
- Artikel 5, derde lid, geldt voor fondsen waarbij op grond van de toets, zoals opgenomen in het tweede lid, uitgaande van het vereist eigen vermogen, geen consistentie bestaat, doordat het vereist eigen vermogen daarvoor ontoereikend is. Voor deze fondsen geldt, dat zij aan de consistentie-eis kunnen voldoen op basis van een continuïteitsanalyse uitgaande van een hogere dekkingsgraad dan het vereist eigen vermogen. In dat geval moeten zij aantonen dat het in de abtn besloten herstelvermogen voldoende is om uitgaande van het minimaal vereist eigen vermogen de in de vorige volzin bedoelde hogere dekkingsgraad binnen een periode van 15 jaar te bereiken.
- Artikel 5, vierde lid, geldt voor fondsen met een zeer geringe kans op een reservetekort, waardoor onverkorte toepassing van onderdeel b van de in het tweede of derde lid opgenomen consistentietoets voor deze fondsen nauwelijks praktische betekenis zou hebben en er bovendien toe zou kunnen leiden dat er bij deze fondsen geen consistentie bestaat, omdat het herstelvermogen van deze fondsen – juist als gevolg van het feit dat zij hun risico's op een (sterke) daling van hun eigen vermogen hebben beperkt - te gering is.

- Artikel 5, vijfde lid, geeft aan op welke wijze de consistentietoets bij verzekerde regelingen op basis van het rekeninstrument voor verzekeraars invulling krijgt.

Overigens kunnen ook pensioenfondsen, waarbij de verwachte toeslagverlening op grond van een continuïteitsanalyse vanuit het vereist eigen vermogen op grond van het tweede lid wél in voldoende mate aansluit op de toeslagambitie, in hun abtn aangeven een hogere dekkingsgraad dan het vereist eigen vermogen na te streven.

5. Implicaties van de consistentietoets voor pensioenfondsen

Uit de bovengenoemde opzet vloeit voort dat pensioenfondsen ten behoeve van de consistentietoets een continuïteitsanalyse dienen uit te voeren vanuit zowel het vereist eigen vermogen of, indien van toepassing, een hogere dekkingsgraad, als vanuit het minimaal vereist eigen vermogen. De continuïteitsanalyse vanuit het vereist eigen vermogen of - indien van toepassing - een hogere dekkingsgraad, dient te worden uitgevoerd om te kunnen vaststellen of de verwachte toeslagverlening over een periode van 15 jaar in voldoende mate aansluit op de toeslagambitie.

De continuïteitsanalyse vanuit het minimaal vereist eigen vermogen dient te worden uitgevoerd om te kunnen vaststellen of het in de financiering besloten herstelvermogen van een fonds voldoende is om de dekkingsgraad binnen een periode van 15 jaar van het minimaal vereist eigen vermogen op de dekkingsgraad te brengen van waaruit het in de alinea hierboven beschreven onderdeel van de consistentietoets wordt uitgevoerd. Op basis van artikel 5, vierde lid, van deze regeling, kan de toezichthouder overigens toestaan dat de in de vorige volzin bedoelde continuïteitsanalyse niet uitgevoerd wordt, of wordt uitgevoerd uitgaande van een dekkingsgraad die hoger is dan het minimaal vereist eigen vermogen.

De verwachte toeslagverlening op basis van een continuïteitsanalyse, uitgaande van de feitelijke dekkingsgraad (zie ook: derde kolom toeslagenmatrix), kan lager zijn dan de verwachte toeslagverlening die in het kader van de consistentietoets berekend is. Indien de toezichthouder op basis van deze consistentietoets heeft vastgesteld dat consistentie bestaat in de zin van artikel 95 Pensioenwet of artikel 103 Wet verplichte beroepspensioenregeling, noopt de in de vorige volzin bedoelde omstandigheid niet tot een aanpassing van de toeslagambitie en/of de financiering.

Indien de feitelijke dekkingsgraad van een pensioenfonds ten minste op het niveau van het vereist eigen vermogen ligt en de toezichthouder op basis van de consistentietoets, zoals hierboven beschreven, vaststelt dat voldaan is aan artikel 95 Pensioenwet of artikel 103 Wet verplichte beroepspensioenregeling, zijn kortingen op de (al dan niet gedempte) kostendeekkende premie - voor zover deze voortvloeien uit de toepassing van het in de abtn vastgelegde premiebeleid - toegestaan. Er wordt dan voldaan aan de wettelijke voorwaarden voor korting op de (al dan niet gedempte) kostendeekkende premie, zoals opgenomen in artikel 129 Pensioenwet of artikel 124 Wet verplichte beroepspensioenregeling. De toezichthouder

kan dan in die omstandigheden vragen aan te tonen of deze korting op de kostendekkende premie conform het in de abtn vastgelegde premiebeleid wordt toegepast.

6. Ingangsdatum

De regeling treedt in werking op PM.

Daarbij dient voor ogen te worden gehouden dat op grond van artikel 36a van het Besluit financieel toetsingskader voor pensioenfondsen of beroepspensioenfondsen die bij de premievaststelling voor het jaar 2007 solvabiliteitsvrijval hebben aangewend voor premiekorting, indien solvabiliteitsvrijval ook voor het jaar 2008 wordt aangewend voor premiekorting, in 2008 altijd aan artikel 129, eerste lid van de Pensioenwet en artikel 124, eerste lid, van de Wet verplichte beroepspensioenregeling voldoen, dus ook als op grond van de onderhavige regeling geen consistentie zou bestaan. Dat betekent dat de bovengenoemde fondsen in 2008 zonder toets op consistentie, zoals opgenomen in deze regeling, solvabiliteitsvrijval op hun kostendekkende premie in mindering kunnen blijven brengen. In aanvulling hierop kan de toezichthouder op grond van artikel 48a Invoerings- en aanpassingswet Pensioenwet vanaf 1 januari 2009 op basis van maatwerk voor een periode van maximaal 5 jaar ontheffing verlenen van artikel 129, eerste lid, van de Pensioenwet en artikel 124, eerste lid, van de Wet verplichte beroepspensioenregeling.

De Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

J.P.H. Donner